

ПЕЙО ЯВОРОВ
ЛУДИ-МЛАДИ

chitanka.info

Тя ме иска, аз по нея
мир не зная, луд лудея.
Аз от стара майка крия,
тя от татко зъл бекрия.

Дето седне, дете стане
пуста майка, и захване:
„Тебе, синко, е прилика,
чуй, съседкина Велика.

Хем да видиш! домовита.
Знаят всички даровита...
Тя честта ми ще да пази,
старост няма да погази!“

Ей че глупо! Що да сторя?
Пък е майка, с ум се боря!
И мълча си, а сърцето,
бяс го къса него клето.

В къта легнал Росин татко,
чашите целува сладко,
пие вино и ракия,
па я хока и кори я:

„Дъще, взеха ти главата
кладенците и хората;
дъще, стига си бесняла,
след обесници лудяла.

Слушай! Станча одобрявам,
с Хъков Станчо те главявам;
днес баща му — той ми рече,
аз му рекох... свърши вече!“

*А Росица слуша клета
дума страшна, триж проклета,
слуша, тръпне и проклина.
Горко, боже, нам двамина!*

*Тя ме люби, а по нея
аз дене-ноще лудея;
аз от стара майка крия,
тя от татко зъл бекрия.*

*Мръкне — мине, вардя време,
чак и господ да задреме,
тикна в пояса камата,
па към Росини в тъмата...*

*Тръне-мръне кой ти гледа?
Плет да бъде десет реда,
спят ли кучета и хора,
бог помози! — хоп на двора...*

*Там в градината Росица,
плахата ми гълъбица,
восък бледа сред шумака,
вие китка, мене чака.*

*Че сърце глава не пита,
то е птичка дяволита:
дето иска, се пилее,
дето иска, там ще пее.*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.